

TVRDÝ HRÁČ

*Hlavne si to
neber osobne*

RACHEL REID

ikar

**TVRDÝ
HRÁČ**

RACHEL REID

TVRDÝ HRÁČ

Preložila Hana Bojmírová

IKAR

Rachel Reid
Tough Guy

Copyright © 2020 by Rachelle Goguen
Translation © 2026 by Hana Bojmírová
Cover Art © 2020 by Harlequin Enterprises ULC
Slovak edition © 2026 by IKAR, a.s.

ISBN 978-80-575-1107-6

*Túto knihu venujem Mattovi,
ktorý síce nemá rád hokej,
no aj tak ho milujem.*

PROLÓG

September 2018

„**S**i šťastný?“ Ryan Price netušil, či tréner Cooper kladie túto otázku jemu, alebo počítaču, z ktorého nespúšťal zrak. Úprimná odpoveď bola, že si nedokázal tak úplne spomenúť, aké to je byť šťastný. Ale priznať niečo také by bolo trápne, takže namiesto toho povedal: „Jasné.“

„Skvelé,“ odvetil tréner neprítomne. „To rád počujem. Už si si našiel bývanie?“

„Stále som v hoteli, ale pozeral som si...“

„Predpokladám, že v sťahovaní sa do nových miest si expert.“ Tréner sa na neho konečne pozrel a usmial sa, akoby práve vymyslel najlepší vtip na svete. „V podstate už máš plnú bingo kartu, nie?“

„Hej.“ Ryan sa mu úsmev ani nepokúsil opätovať. „V podstate.“

Tréner sa oprel v kresle a zložil si ruky na svalnatej hrudi. Bruce Cooper bol možno v lepšej forme než ktorýkoľvek hráč zo súpisky Toronto Guardians. Sám síce v NHL nikdy nehral, ale udržiaval sa v perfektnnej kondícii, akoby sa tým snažil svojim hráčom naznačiť, že si môže kedykoľvek nasadiť korčule a ktoréhokoľvek bez problémov nahradiť.

„Pozri, vieš, prečo si tu. Nemusím ti vysvetľovať, aký typ hráča si ani čo od teba očakávame. Určite chápeš, čo tým myslím.“ Prestal sa usmievať a uprel na Ryana veľmi významný pohľad.

Ryan to chápal veľmi dobre. Išlo o to isté, čo mu od jeho sedemnástich hovoril každý tréner: Potrebujeme ťa, aby si zo súperov, ktorí ohrozujú našich skutočných hráčov, vymlátil dušu.

„Áno, tréner,“ odvetil Ryan.

Práve skončil svoj prvý tréning s Guardians a išlo to... dobre. Pár hráčov naňho občas zvedavo pozrelo, ale nikto sa k nemu nesprával obzvlášť priateľsky. Jeho povest' ho očividne predbehla.

„Prioritou je ochrana Kenta,“ povedal tréner. „Je síce drzý, ale nechceme, aby sa zranil. Chalani si možno dvakrát rozmyslia, či po ňom pôjdu, keď budú vedieť, že za to budú musieť, vieš... zaplatiť.“ Zaškeril sa.

Ryan sa strhol. „Hej. Chápem.“

„Dobre,“ povedal tréner veselo. „Ďalšia vec, o ktorej som sa chcel porozprávať, je tvoja už legendárna neschopnosť vychádzať so spoluhráčmi.“

Ryan Price si prešiel jazykom po spodnej časti predných zubov a odstránil zvyšky štyroch tabletiiek Tums, ktoré rozhrýzol, než vošiel do kancelárie svojho nového trénera. Chcel, aby sa mu predtým dostalo do žalúdka čo najviac antacida.

„Tak to nie je,“ snažil sa to vysvetliť. „Teda, nie je to tak, že by som s nimi nevychádzal. Len... som skôr uzavretý. Asi.“

Tréner sa zamračil. „Guardians sú tím, Ryan. Na ľade aj mimo neho. Tímy sú postavené na dôvere a priateľstve.“

„Viem. Budem sa viac snažiť.“

„To rád počujem,“ povedal tréner, akoby tým bola celá vec vybavená. Ryan neočakával, že si s niektorým zo spoluhráčov vytvorí nejaké mimoriadne silné puto. Niečo na tom, že bol od prírody neohrabaný, plachý, klinicky úzkostlivý, mal strach z lietania a, áno, bol gej, z neho nerobilo práve magnet na kamošov v hokejovej šatni.

Ale skúsi to.

„A, počúvaj.“ Tréner stíšil hlas a naklonil sa dopredu. „Nebudeš tu vyvádzať, však nie? Tak ako minule?“

Ryan nadvihol obočie. *Páni. To bolo priame.* „Ja, ehm... Pracujem na tom.“

Tréner prižmúril oči. „Pracuješ na tom ako? Meditácia, joga alebo niečo také?“

„Nie. Teda, trochu aj to. Ale skôr terapia. A mám predpísané lieky...“

„Takže to máš pod kontrolou. Dobré.“ Tréner mával rukou, zjavne rád, že má tento rozhovor za sebou. „Prejdime tréningovým kempom a potom uvidíme, kam do tohto tímu zapadneš.“

„Dobre, tréner.“

Keď sa tréner obrátil späť k počítaču, Ryan vstal, prikývol a odišiel z miestnosti. Tento krátky rozhovor sa veľmi nelíšil od toho, ktorý mal so svojím posledným trénerom. Ani od toho predtým. *Chceme, aby si bol na ľade desivý a mimo neho normálny.*

Ryan zamieril späť do šatne, aby sa pripravil na fyzické testy, ktoré mali Guardians naplánované na popoludnie. V miestnosti zbadal torontskú hviezdu Dallasa Kenta, ako sa rozpráva s ďalším hviezdnyim hráčom Troyom Barrettom. Kent bol na hokejistu nízky, mal blond vlasy a bledomodré oči. Rayan by ho nenazval atraktívnym, ale to hlavne preto, že mu z tváre priam vyžarovala arogancia.

Barrett bol krajší, s prenikavými modrými očami a tmavými vlasmi, ale stále nebol ani zďaleka Ryanov typ.

Ryan usúdil, že by sa chlapom, ktorých má chrániť, rovno mohol predstaviť. Keď podišiel bližšie, počul, ako Kent opisuje Barrettovi do najmenších detailov svoje sexuálne výkony z predchádzajúceho večera.

Keď k nim Ryan pristúpil, Kent sa na neho ani nepozrel a nechal ho tam trápne stáť, kým dokončil svoj nechutný príbeh.

„Prisahámbohu, myslel som si, že omdlie!“

Barrett sa zasmial, Ryan si odkašľal a Kent konečne zdvihol pohľad.

„Och. Čau.“ V Kentovom tóne znel citeľný posmech.

„Ahoj,“ povedal Ryan hlúpo a podal mu ruku. „Som Ryan.“

Kent zísal na Ryanovu ruku, potom hodil pohľad na Barretta. Nakoniec mu ňou rýchlo potriasol a povedal: „Myslel som, že ti preplo.“

„Nie,“ odvetil Ryan a cítil, ako mu po krku a do líc stúpa horúcosť. „Mám to pod kontrolou.“

Barrett si odrfrkol. Kent sa na Ryana pozrel, akoby bol hromadou mŕtvych hadov. „Tak to, kurva, dúfam, Ryšavec.“

Ryan zaťal zuby. Nebolo to meno, na ktoré by sa chystal počúvať.

„Ryan,“ opravil ho. Vystrel chrbát a narovnal plecيا, aby sa predviedol v plnej výške. Vypustil zo seba len toľko monštra, aby Dallasovi Kentovi ukázal, že nie je niekým, s kým môže vydrbávať. „Nie Ryšavec.“

Kent zdvihol ruky v zmierlivom geste. „Ako chceš, človeče.“ Obrátil sa späť k Barrettovi a pokračoval v rozprávaní, akoby tam Ryan už ani nebol.

Keď sa vracal na svoje miesto, pocítil, že ho začína zvierat' na hrudi. Našťastie sa už naučil, ako sa z takýchto miernych záchvatov úzkosti dostať.

Nádyh na dve, výdych na tri. Nádyh na tri, výdych na štyri. Nádyh na štyri, výdych na päť...

Bol v pohode. Bolo mu fajn. Dallas Kent bol zjavne skurvený kretén, ale Ryan bol v pohode.

Je to len práca. Nie si to ty. Si viac než táto práca.

V každej práci sa našli prijebaní kolegovia, nie?

Odpočítal si ešte jeden nádyh a výdych, potom sa začal prehrabávať v športovej taške, len aby mal čo robiť.

„Chceš vedieť tajomstvo?“

Ryan sa mykol, zaskočený nečakanou otázkou. Otočil sa a uvidel Wyatta Hayesa, ktorý bol už roky náhradným brankárom Toronta. „Jasné.“

„Dallas Kent je,“ Wyatt sa naklonil a stíšil hlas do šepotu, „tak trochu kokot.“

Ryan sa od prekvapenia zajachтал. „Takže nejde len o mňa?“

„V žiadnom prípade. Ale je to superstar, takže čo s tým spravíš?“

Ryanovi napadlo pár vecí, ktoré by mu spravil fakt rád.

Wyatt sa zasmial. „Do riti, Price. Tvoj výraz! Nemôžeš mu vraziť!“

„Viem. Nechystal som sa.“

„No, ak zmeníš názor, rozhodne mi daj vedieť. Chceme byť pri tom.“

Ryan pokrútil hlavou, ale usmieval sa. Rozhodol sa, že Wyatt Hayes sa mu páči. Tak aspoň niečo.

Myslel si, že táto sezóna by mohla byť iná. Pri spätnom pohľade netušil prečo. Ryan už od juniorských čias poslušne zastával úlohu enforcera v každom tíme, za ktorý

hral. Nikdy z toho nebol nadšený; keby chcel byť boxerom, mohol kráčať v otcových šľapajach a stať sa ním. Ryan chcel byť hokejistom.

Minulé leto, keď sa dozvedel, že ho opäť vymenili, sa rozhodol vrhnúť do tréningu. Pracoval na korčuľovaní, rýchlosti a kondícii spodnej časti tela. Našiel si trénera v Buffale, kde vtedy ešte býval, a makal ako blázon na šprintoch, výpadoch, drepoch a celej kope podobných neľudských aktivít.

Na tento tréningový kemp v Toronte prišiel v najlepšej životnej forme s nádejou, že ho možno konečne budú brať vážne ako obrancu. Do týchto kondičných testov dá všetko, čo má, ale pochyboval, že to zmení niečí názor na úlohu, ktorú bude zohrávať v tomto novom tíme.

Bože. Ryan si nebol istý, či to ešte zvládne. Urobí to, samozrejme, lebo čo iné mu zostávalo? Jeho životopis bol dosť biedny.

„Pripravený prejsť peklom?“ spýtal sa ho Wyatt.

Ryan vedel, že hovorí o kondičných testoch, ale Ryan premýšľal o celej sezóne.

„Jasné,“ povedal. „Nech to máme za sebou.“

PRVÁ KAPITOLA

Fabian Salah hokej nenávidel. Zrejme sa dnes konal nejaký zápas, pretože metro bolo plné ľudí v modrých dresoch Toronto Guardians. Želal si, aby si mohol sadnúť.

Nepáčiło sa mu stáť uprostred nich, zatiaľ čo ho súdili tie ich nudné, ignorantské mozgy. Bol tam minimálne jeden tupý športovec, ktorý sa naňho otvorene pohrdavo vyškieral.

Fabian sklopil zrak a odolal nutkaniu opätovať mu to. *Ešte tri zastávky a si doma*, povedal si.

Dievčatko v ružovej verzii dresu Guardians, pretože očividne nemôžete svojej dcére dovoliť nosiť niečo, čo nie je cukríkovo ružové, sa naňho usmialo. Prinútil sa mu ten úsmev vrátiť.

Nemohlo za to, že má zlú náladu. Nebola jeho vina, že Fabian nenávidí hokej a ľudí, ktorí ho milujú, ani to, že jeho rodičia sa príliš úzkostlivo snažili vštepiť svojmu dieťaťu rodové stereotypy. Len si užívalo popoludnie s rodičmi a držalo palce domácemu tímu.

Fabian bol presvedčený, že tím je plný hrdinských, čestných... mladých mužov. Určite to nie je banda homofóbnych alfa kreténov, ktorí by dnes večer oslavovali svoje

vítazstvo tým, že by robili veľmi nechutné alfa veci. Fabian stretol za celý svoj život, počas ktorého bol nútený stretávať sa s hokejistami, presne jedného, ktorý nebol úplnou nočnou morou.

„To je gitara?“ spýtalo sa ho dievčatko v ružovom drese.

Fabian zažmurkal. „Husle,“ odvetil tak milo, ako len dokázal.

„Sú tvoje?“

„Áno.“

„Vieš na nich hrať?“

Fabian sa usmial. „Áno, viem. Myslím, že som bol asi v tvojom veku, keď som sa to začal učiť. Ty hráš na nejakom nástroji?“

Pokrútilo hlavou, ale potom dodalo: „Rada spievam a tancujem.“

„Aj ja.“

Mama si ho na spojených sedadlách pritiahla bližšie k sebe a niečo mu pošepkala do ucha. Pravdepodobne niečo neškodné, ako „Nechaj toho milého pána na pokoji“ alebo „Nerozprávaj sa s cudzími ľuďmi“, ale Fabian si nemohol pomôcť a predstavil si skôr niečo ako „Nerozprávaj sa s mužmi, ktorí majú očné linky a nalakované nechty“.

Dievčatko sa s ním prestalo rozprávať, ale pozorne ho sledovalo celou cestou až do stanice Wellesley, kde sa Fabian konečne vyslobodil z davu hokejových fanúšikov.

Keď kráčal po Church Street, cítil, ako z neho opadá napätie z jazdy metrom. Mal v hlave dôležitejšie veci, než premýšľať o hlúpych športovcoch. Predovšetkým sa včera večer konečne rozišiel, tentoraz definitívne, s Claudom. Claude bol posledný v dlhom rade sebeckých snobov, ktorých Fabian z nejakého dôvodu pozval do svojej

postele. To, čo medzi nimi bolo, by nenazval vzťahom. Proste na seba stále narážali na rôznych podujatiach a nevyhnutne skončili pri sexe. Ale s týmito sračkami už nadobro skončil.

Teraz bol na tom dobre. Mal naplánovaných niekoľko veľmi sľubných koncertov, takmer dokončil svoj nový album a minulý týždeň absolvoval v rozhlasovom štúdiu rozhovor a živé vystúpenie pre CBC Radio. Dokonca si to vypočuli aj jeho rodičia, takže sa mu rozhodne podarilo preraziť. Ak to takto pôjde ďalej, bude môcť dať výpoveď v práci na polovičný úväzok, stať sa superbohatým a slávnym, presťahovať sa na súkromný ostrov a už nikdy v živote neuvidieť žiadny hokejový dres.

Ryan si bol celkom istý, že má škaredého vtáka.

Chlap, ktorý si ho práve teraz honil na obrazovke Ryanovho notebooku, mal skvele vyzerajúceho vtáka. Bol dlhý, rovný a nie príliš hrubý. Bol úplne hladký a obrezaný, s dokonale oholenými guľami. Hrdo mu trčal z upraveného chumáča tmavých kučeravých chlpkov.

Ryan mal vtáka hrubého a červeného a ochlpenie okolo neho bolo ešte červenšie, vlastne načisto ryšavé. Snažil sa udržiavať túto oblasť upravenú, ale to ochlpenie bolo rovnako nepoddajné ako jeho vlasy a brada. Jeho gule mu pripadali príliš veľké a akési ochabnuté. Vták mu vytŕčal z hrboľatej predkožky. Žalud' bol veľký a tmavý a okolo vtáka sa mu vinula veľmi výrazná žila.

A na rozdiel od chlapa vo videu, ktoré sledoval, trvalo Ryanovi večnosť, kým dosiahol orgazmus. Pri sexe bol vždy trochu pomalší, ale posledný rok či tak nejako si vyvrcholenie vyžadovalo oveľa viac námahy. Vedel, že aspoň šťastí za to môžu jeho lieky proti úzkosti.

Zavrel oči, čím odsunul do úzadia obraz pána Dokonalého vtáka, ale nie jeho šťastné stony. Ryan sa pomaly nadýchol a vydýchol a potom sa pozrel na svojho vtáka.

„Tak dobre, kamoš. Zvládneme to. Žiaden tlak, proste keď budeš pripravený. Ale skúsme to tentoraz dotiahnuť do konca, okej?“

Začal pomaly, hladil sa uvoľnenými prstami s množstvom lubrikantu. Sex v týchto dňoch, dokonca aj so sebou samým, vyžadoval veľa trpezlivosti. Práve preto do tohto trápenia len zriedka zaťahoval niekoho ďalšieho.

Chlap na obrazovke si to náramne užíval, nadával, lapal po dychu a sľuboval, že čoskoro z neho vystrekne poriadna dávka.

„Chválenkár,“ zamrmľal Ryan. Začal si prechádzať odporúčané videá uvedené pod týmto, pretože vedel, že bude potrebovať ďalšie.

Ani nevedel, čo vlastne hľadá. Mal rád videá s masturbáciou, pretože tak mohol aspoň predstierať, že sa o tento zážitok s niekým delí. Mohol sa tváriť, že je to on, kto spôsobil, že ten krásny chlap na obrazovke stoná od rozkoše.

Namiesto toho bol sám vo svojom byte a povzbudzoval svojho sotva zainteresovaného vtáka.

Prečo to nedokáže? Je nadržaný ako sviňa, to je isté. Celé mesiace s nikým nebol. Nevyrcholil už viac ako dva týždne. Situácia bola zúfalá.

„Len jeden malý orgazmus, kamoš. Čo ty na to?“

Bolo príjemné sa takto hladiť. Rozhodne to nebolo zlé. Dokázal by v tom pokračovať dlho a len si užívať vlnky rozkoše, ktoré sa nikdy naplno neprevalili. A často presne to aj robil, hladil sa hodinu či viac bez toho, aby sa urobil. Bolo to frustrujúce a tentoraz bol odhodlaný vyvrcholiť.

„Do riti,“ zalapal po dychu chlapík na videu. „Do riti, už budem, už budem...“

A potom sa urobil. Ten hajzel.

„Vieš čo?“ vyštekol Ryan na svojho vtáka. „Dnes tu rozhodujem ja. Pustím ďalšie video, obaja si ho pozrieme a začnem odznova. Pôjdem na to pomaly, ale dnes večer sa, kurva, urobíme.“

Nie že by bolo nemožné dosiahnuť orgazmus, ale potreboval na to byť uvoľnený. Nesmel sa vôbec rozptyľovať, ale zároveň sa na to nesmel príliš sústrediť. Okolnosti museli byť dokonalé, všetko muselo do seba zapadnúť, ako perfektná strela na prázdnu bránku. Ak by našiel ten správny bod, mohol by dosiahnuť orgazmus. Ale bola to skurvene ťažká úloha.

Bol čas na ťažký kaliber. Otvoril priečinok s obľúbenými videami a pustil si video pornoherca, ktorého mal obzvlášť rád – volal sa Kamil Kock. Bol drobný, štíhly a trochu zženštilý, s prepracovaným tetovaním v podobe pávieho pera na ľavej strane trupu. Mal nádherné tmavé oči a svetlohnedú pokožku. Ryan mal uložených veľa jeho videí.

„Pozri,“ povedal svojmu vtákovi, „to je Kamil. Kamila milujeme.“

Jeho vták sa neochotne mykol. Aj to bolo niečo.

Nasledujúcich dvadsaťsedem minút Ryan sledoval, ako Kamil Kock dopriava rozkoš svojmu štíhlemu, elegantnému telu, zatiaľ čo Ryan trestal to svoje. Kamil mal v hlase spevavý tón a jeho dlhé, štíhle prsty zdobili výrazné prstene. Bol krásny spôsobom, akým Ryan nikdy byť nemohol.

Ryan mal svoj typ, to bezpochyby. Páčili sa mu muži, ktorí... trochu stierali hranice. Androgýnnosť mu

pripadala fakt sexi, no nešlo len o fyzickú krásu oslnivého, skrásleného muža – obdivoval to sebavedomie. Tú odvahu byť otvorene sám sebou – a nech sa len niekto skúsi ozvať. To Ryana vzrušovalo ako nič iné.

Už pred rokmi urobil tichý coming-out, čo znamenalo, že svoju sexualitu aktívne neskrýval, ale ani o nej nehovoril. Po väčšinu jeho hokejovej kariéry bolo zaužívaným spôsobom, ako sa dostať k sexu, online četovanie a schôdzky s chlapmi v rôznych mestách. Spoluhráči sa ho na to, s kým spáva, veľmi nepýtali, pretože im to pravdepodobne bolo jedno. To, že hral každú sezónu za iný tím, mu dosť sťažovalo vytváranie si blízkych väzieb so spoluhráčmi.

A tak Ryan takmer desať rokov unikal pozornosti ako sexuálne aktívny gej hráč NHL. A teraz, v tejto novej ére, keď Scott Hunter po víťazstve v Stanley Cupe bozkával svojho frajera v priamom televíznom prenose, sa už nezdalo také nevyhnutné skrývať sa. Hunter mal dosť odvahy vyautovať sa ako prvý, takže teraz bol fakt, že ste queer hráčom NHL, takmer nezaujímavý. Jeden z brankárov Vancouvru si cez leto vzal svojho dlhoročného priateľa, drsného staršieho chlapa, ktorý sa živil stavaním zrubov. A nejaký Švéd, ktorý hral za Los Angeles, začal pridávať na Instagram fotky seba a svojho frajera, ktorý bol model. Alebo instagramový model. Alebo čosi také. Každopádne to bol vypracovaný sexi chlap.

Ryan si všimol na frajeroch hráčov NHL jednu vec: všetci boli veľmi mužní. Priateľ Scotta Huntera bol roztočilý, ale Ryan by ho rozhodne nenazval twinkom. A twink vlastne ani nebol presný opis toho, čo priťahovalo Ryana.

Takže možno bolo zrazu prijateľné, aby mal hráč NHL frajera, ale Ryan mal podozrenie, že od hokejistov

sa očakáva určitý typ frajera. A hoci mu väčšinou bolo jedno, čo si myslia ostatní – dokonca vôbec nemal účet na Instagrame –, naozaj sa mu nechcelo vysvetľovať svoje preferencie.

Ďalším problémom bolo, že bol v prítomnosti pekných mužov strašne plachý. Nedokázal si predstaviť, že by sa na neho chceli pozerieť, nieto sa ho ešte dotýkať, takže len zriedka oslovoval tých, ktorých skutočne chcel. Uspokojil sa s chlapmi, ktorí mu väčšmi pripadali ako jeho liga.

V New Jersey bol jeden chlapík, úžasný mladík menom Anthony, ktorý bol z neho prekvapivo nadržený. Vyzeralo to, že sa mu páči Ryanova veľká postava a sila, takže chvíľu sa dobre dopĺňali. No chcel, aby mu Ryan pri sexe ubližoval. Nie aby ho skutočne zranil, ale chcel cítiť bolesť a to mu Ryan nedokázal dať. Trávil priveľkú časť života tým, že spôsobil iným fyzickú bolesť, a pri predstave, že by to preniesol aj do spálne, sa mu dvíhal žalúdok.

A tak sa to medzi nimi skončilo.

Dúfal, že Anthony našiel to, čo potreboval, u niekoho iného. U niekoho, kto si toho so sebou neniesol tak veľa ako on.

Odrazu si uvedomil, že sa stratil v myšlienkach a len hlúpo civie na obrazovku, kde si Kamil dráždil svoj otvor vibrátorom. Ryan si voľne a bez pohybu držal mäknúceho vtáka.

Do čerta. Nechal sa rozptýliť. Bolo po všetkom.

Pustil si vtáka, ktorý mu vyčerpane padol na stehno.

Zavrel video a prudko zaklapol notebook. *Skurvené lieky. Skurvená úzkosť. Skurvené pornohviezdy a ich skurvené dokonalé, funkčné vtáky.*

Prešiel si rukou po tvári. Bol fakt na hovno úlovok. Pred pár mesiacmi si zrušil profil na Grindr a teraz premýšľal,

či by ho nemal znovu aktivovať. Možno s aktualizovaným opisom: *Hľadám niekoho, kto chce zažiť sklamanie s chlpatým obrom, ktorý sa pravdepodobne nespraví, ani keby si mu ho fajčil hodinu.*

Srať na to. Potrebuje sa vyspať.

„Zajtra večer to skúsime znova,“ varoval svoj penis.
„Ty, ja a Kamil. Zvládneme to.“

Vyzeralo to, akoby sa jeho vták stiahol hlbšie do predkožky.

„Mal by som ťa odrezať, keď mi na nič nie si,“ zahundral Ryan.